

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 347/2023
20.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Бркића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду Кв 455/22 од 19.10.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1712/22 од 20.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2023.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Бркића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду Кв 455/22 од 19.10.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1712/22 од 20.12.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв 455/22 од 19.10.2022. године, одбијена је молба окривљеног АА за брисање осуде по пресуди Општинског суда у Новом Саду К 792/2006 од 18.05.2007. године, правноснажна истог дана, којом је АА оглашен кривим због кривичног дела из члана 138. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 30 дана са роком проверавања у трајању од једне године и по пресуди Основног суда у Новом Саду К 1785/2010 од 15.09.2010. године, правноснажна дана 13.04.2011. године, којом је окр. АА оглашен кривим због кривичног дела из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и којом му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца са роком проверавања у трајању од две године и којом му је изречена мера безбедности одузимања јавне исправе – возачке дозволе.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1712/22 од 20.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Новом Саду Кв 455/22 од 19.10.2022. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Младен Бркић, због повреда одредаба члана 98., 99. и 100. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане одлуке и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи у целини или делимично побијане одлуке тако што ће усвојити молбу за брисање осуда по пресуди Општинског суда у Новом Саду К 792/2006 од 18.05.2007. године и Основног суда у Новом Саду К 1785/2010 од 15.09.2010. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, иако не нумерише, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводима да су судови погрешно применили закон и то одредбу члана 100. КЗ, када су одбили молбу окривљеног за рехабилитацију, разматрајући испуњеност услова у временском периоду од прве до друге кривичне осуде. Бранилац наводи да уколико би се прихватио став првостепеног суда да се испуњеност услова из члана 98. став 2. КЗ цени и у односу на период између две осуде, наведени закључак би довео до тога да окривљени никада не може бити рехабилитован.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

На наведену повреду закона, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене одлуке, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу решења Кж2 1712/22 од 20.12.2022. године, на страни два, став пет и шест, дао довољне и јасне разлоге за свој став да нису били испуњени услови за брисање осуде по пресудама К 792/2006 од 18.05.2007. године и К 1785/2010 од 15.09.2010. године, које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

И по налажењу Врховног касационог суда, а имајући у виду да из списка предмета произилази да је окривљени АА ново кривично дело за које је оглашен кривим правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду К.бр.1785/10 од 15.09.2010. године, правноснажна дана 13.04.2011. године, извршио дана 06.02.2009. године, дакле пре протекла рока од годину дана од истека рока проверавања по пресуди Општинског суда у Новом Саду К 792/06 од 18.05.2007. године, а за које пресуде се тражи рехабилитација, то је јасно и очигледно да у конкретном случају нису испуњени законски услови за давање рехабилитације окривљеном и брисање осуде по пресуди Општинског суда у Новом Саду К 792/2006 од 18.05.2007. године и Основног суда у Новом Саду К 1785/2010 од 15.09.2010. године, те да су нижестепени судови приликом

одлучивања у овој кривичноправној ствари у свему правилно применили одредбе члана 98. став 2. тачка 2) и члана 100. КЗ, а које одредбе Кривичног законика иначе и сам бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи, с тим што их потпуно погрешно и произвољно тумачи.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Бркића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић